

Kondor Katalin: Fenyeget?k és ígéreteik

2022 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nagyot tévedünk, ha azt hisszük, hogy végleg elmúltak azok az évek...

Feljegyzések tanúsítják, hogy Sztálin, amikor a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának főtárhelyi pozícióját töltötte be (1922–1934 között), sok más fenyegetés mellett azt is megígérte, hogy „1937-re az emberek el fogják felejteni az isten szót”. Nem tudjuk, milyen alkalmából született meg a diktátor ezen kijelentése, az viszont bizonyítható, hogy mindent megtett jövőjének beteljesülése érdekében. Az emberek egy része talán félelmében valóban nem merte kiejteni az ISTEN szót, hiszen a pokolfajzat diktátor parancsba adott kegyetlenségéről és könyörtelenségéről is híres volt. Ellenfeleit üldözte, sokakat kivégezett, vagy gulágokba küldött, ami csaknem azonos volt a kivégzéssel. Ha bárhol megjelent, felállva kellett tapsolni mindenkinek. Egyes történelemkönyvek becslése szerint tízmilliónyi ember halála köthető a nevéhez. Ám az emberek, bár rettegetek, nem felejtették el az ISTEN szót.

Egy másik elvtárs, aki ugyanabból az országból, a Szovjetunióból, s ugyanabból a pozícióból fenyegetett és ígérgetett, Hruscsov volt. Sztálin halála után, 1953-ban rögvest lett a Szovjetunió Kommunista Pártjának az első tárhelyi. Először a nyugati életszínvonal meghaladását ígérte, aztán meg azzal fenyegetőzött, hogy „1980-ban a televízióban fogom bemutatni az utolsó ortodox papot”. Nem jött össze neki a mutogatás. Már csak azért sem, mert 1971-ben jobblétre szenderült. Ám bárhogyan is igyekezett még életében, az embereket nem sikerült eltéríteni sem Istentől, sem az ortodox papoktól.

Ígérni a mi kis országunkban is ígérgettek a politikusok minden időben, hiszen azért politikusok, hogy felrajzolják a jövőt. Ám a nyílt fenyegetések szinte mindig a diktátoroktól jöttek és jönnek. Kommunista diktátor, nyilas diktátor, globalista diktátor, egyre megy. Vagy egy tőről fakad. Mindenesetre jutott nekünk mindegyikből valamennyi. Álmunkban se jöjjenek el. De azért néha, s nem is csak álmunkban, eljönnek. Írtam már erről, de ismétlés a tudás anyja, megemlítem most is. A 2010-ben megalakult második Orbán-kormány idején Gyurcsány úr és párttársai már akkor is, mint most, „készültek”. S ezen készülődés közben arról biztosították a kormányfőt, hogy midőn pártja győzelme után kijózanodik, még azon a napon megbánja majd, hogy egyáltalán a világon van, s elátkozza azt a percet, mikor oly ostoba volt, hogy ismét a hatalomba lépett. Az egyházzal sem volt éppen kedves Gyurcsány úr, hiszen miniszterelnökként II. János Pál pápánál, egy magánkihallgatáson járva a magyar papokat kezdte szidni, mert közéleti kérdésekben állást mertek foglalni. Később az a hír is kiszivárgott, hogy Gyurcsány javaslatot tett a gyónási titok eltörlésére, valamint egy újpesti fórumon azt találta mondani: „Majd mi megtanítjuk nekik – mármint a vallásos embereknek – a Szentírást.” Utoljára az ávosoknak voltak ilyen terveik. Gyurcsánynak sem sikerült egyik fenyegetését sem beteljesítenie, de az aligha vitatható, hogy megfélemlítési szándékkal pancsolt bele az állóvízbe.

Nagyot tévedünk tehát, ha azt hisszük, hogy végleg elmúltak azok az évek, amelyeket a sztálini megfélemlítések, hruscsovi üzenetek jellemeztek. Nem múltak el. Más árnyalatot kaptak, de jelen vannak. Politikusi ígérekkel persze, amióta világ a világ, tele van a padlás, s ezzel nincs is különösebb bajunk. Ám a fenyegető hangnem, a parancsolgató stílus, amely újra és újra elbukkan honi és/vagy uniós és világpolitikai szereplők jóvoltából, feltűnően belopódzott mindennapjainkba. Az meg már szinte nevetséges, hogy azok a magukat politikusnak gondoló illetők, akiket például valamiféle komoly pozícióra „jelöltek”, polgármesterire, miniszterelnökre, köztársasági elnökre, ám azt nem nyerték el, minálunk nyomban fontos szereplők lettek. Pusztán azért, mert jelöltek voltak, naponta kérdezik meg őket a sajtómunkások, miről mit gondolnak, bár jelölti minőségükben sem volt semmiféle érdemleges mondanivalójuk, valamint képességeikről sem sikerült meggyőző bizonyítékokat szereznünk. Tehát a jelölti pozíció valahogyan piedesztálra került minálunk, s ezek a jelöltek bizonyára életük végéig mondhatják véleményüket országról, világról, fenyegethetnek, trágárkodhatnak, hazudhatnak, bizonyítékok nélkül vádaskodhatnak, kockázat nélkül ígérgethetnek, és sajnos, érdemtelenül fontos közéleti szereplők lesznek. Mert ők JELÖLTEK. Voltak. S ez idő tájt azt tudják a legjobban, mi mindent kellene másképp csinálni. A kibicnek semmi sem drága, tartja a mondás, melynek igazságáról naponta meggyőződhetünk. Piedesztálra azért mégsem kellene állítani őket.

Széchenyi István egyik bölcs mondása illik ide: „nincs nagyobb bűn, mint másokat vezetni, másoknak parancsolni, másokon uralkodni akarni, – ahhoz való tulajdonság és talentum nélkül...”

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló